

Сергєєва Д. Б.,
кандидат юридичних наук,
старший науковий співробітник,
доцент кафедри правосуддя
юридичного факультету
Київського національного університету
імені Тараса Шевченка

ЩОДО КЛАСИФІКАЦІЇ НЕГЛАСНИХ СЛІДЧИХ (РОЗШУКОВИХ) ДІЙ

На підставі результатів аналізу положень глави 21 Кримінального процесуального кодексу України, підзаконних нормативно-правових актів, точок зору науковців та практиків, висвітлених в наукових джерелах, у статті здійснено спробу розробити класифікацію негласних слідчих (розшукових) дій. Встановлено низку проблемних аспектів щодо віднесення певних негласних слідчих (розшукових) дій до тієї чи іншої класифікаційної групи.

Ключові слова: негласні слідчі (розшукові) дії, втручання у приватне спілкування, Кримінальний процесуальний кодекс України.

На основании результатов анализа положений главы 21 Уголовного процессуального кодекса Украины, подзаконных нормативно-правовых актов, точек зрения ученых и практиков, освещенных в научных источниках, в статье предпринята попытка разработать классификацию негласных следственных (розыскных) действий. Установлен ряд проблемных аспектов отнесения определенных негласных следственных (розыскных) действий к той или иной классификационной группе.

Ключевые слова: негласные следственные (розыскные) действия, вмешательство в частное общение, Уголовный процессуальный кодекс Украины.

Результати вивчення наукових джерел з кримінального процесуального права, криміналістики, теорії ОРД та інших, в яких розглядаються ті чи інші проблемні питання негласних слідчих (розшукових) дій, дають підстави для висновку про те, що на сьогодні їх наукова класифікація представлена вкрай обмежено. Більшість вчених та практиків обмежуються викладенням власного бачення переліку негласних слідчих (розшукових) дій. При цьому слід зазначити, що глава 21 КПК України [1] не містить окремої норми, яка б визначала перелік негласних слідчих (розшукових) дій, що призво-

дить випадків науково необґрунтованого його розширення або звуження.

Так, наприклад, низка авторів надає накладенню арешту на кореспонденцію (ст. 261 КПК України) та огляду й виїмки кореспонденції (ст. 262 КПК) значення самостійних негласних слідчих (розшукових) дій [2, с. 510; 3, с. 46]. Так само, розробниками Інструкції «Про організацію проведення негласних слідчих (розшукових) дій та використання їх результатів у кримінальному провадженні» самостійними видами негласних слідчих (розшукових) дій названі накладення арешту на кореспонденцію (п. 1.11.3) та огляд і виїмка кореспонденції (1.11.4) [4].

Більш того, В. О. Глушков та Є. Д. Скулиш огляд, виїмку та затримання кореспонденції розглядають як три взаємопов'язані між собою негласні слідчі (розшукові) дії [5, с. 664]. При цьому автори не пояснюють, чому ці «самостійні» слідчі негласні (розшукові) дії слідчий має право здійснювати на підставі ухвали слідчого судді на проведення іншої «самостійної» негласної дії – накладення арешту.

На нашу думку, статтями 261 та 262 КПК України передбачений процесуальний порядок проведення однієї негласної слідчої (розшукової) дії – накладення арешту на кореспонденцію. Вважаємо, що мета провадження цього негласного заходу може бути досягнута лише у випадку послідовного провадження арешту, огляду, а в необхідних випадках, виїмки кореспонденції, що у своїй єдності складають етапи провадження негласної слідчої (розшукової) дії, процесуальний порядок провадження якої закріплено у декількох статтях КПК України. Підтвердженням нашої думки є позиція законодавця, відповідно до якої накладення арешту на кореспонденцію надає право слідчому здійснювати огляд і виїмку цієї кореспонденції (ч. 3 ст. 261 КПК України).

Вищий спеціалізований суд України з розгляду цивільних і кримінальних справ також з цього приводу зазначає, що огляд та виїмка кореспонденції не можуть проводитись без накладення арешту на неї слідчим суддею, інакше докази, отримані внаслідок проведення таких дій, мають визнаватись недопустимими [6].

З приводу віднесення дослідження інформації, отриманої при застосуванні технічних засобів (ст. 266 КПК України) до виду негласних слідчих (розшукових) дій, то в юридичній літературі однастайність у поглядах на це питання також відсутня. Прибічники однієї точки зору цю процесуальну дію до негласних слідчих (розшукових) дій не відносять [4; 5, с. 673–674; 7, с. 187], інші науковці та практики визнають самостійний характер цього заходу [8, с. 584].

Так, Р. М. Шехавцов, критикуючи позицію укладачів Інструкції «Про організацію проведення негласних слідчих (розшукових) дій та використання їх результатів у кримінальному провадженні» [4] (далі – Інструкція) щодо не включення ними дослідження інформації, отриманої при застосуванні технічних засобів (ст. 266 КПК України) до переліку негласних слідчих (розшукових) дій, зазначає, що цей захід дійсно може бути складовою таких негласних слідчих (розшукових) дій, як зняття інформації з транспортних телекомунікаційних мереж (ст. 263 КПК України), зняття інформації з електронних інформаційних систем (ст. 264 КПК України) тощо, коли вивчення змісту отриманої інформації здійснюється безпосередньо під час їх проведення слідчим, що отримує відповідне відображення у протоколі цих негласних слідчих (розшукових) дій. Разом з тим автор зауважує, що не завжди слідчий, виходячи із особливостей порядку та тактики проведення окремих негласних слідчих (розшукових) дій, має можливість їх проводити та доручає їх проведення уповноваженим оперативним підрозділам в порядку ч. 1 п. 3 ст. 40, ч. 1 ст. 41 КПК України. Саме у цих випадках слідчий, після завершення проведення такої негласної слідчої (розшукової) дії та отримання технічних носіїв інформації від оперативних підрозділів, яким було доручене її проведення, на підставі ч. 1 ст. 266 КПК України із дотриманням правил секретного діловодства ознайомлюється у повному обсязі з відомостями, що містяться на цих технічних носіях інформації, а за необхідності залучає відповідного спеціаліста, з метою виявлення відомостей, що мають значення для досудового розслідування і судового розгляду. На підставі цього науковець робить висновок, що дослідження інформації, отриманої при застосуванні технічних засобів, передбачене ст. 266 КПК України, має ознаки негласної слідчої (розшукової) дії: 1) є процесуальною дією, що спрямована на отримання або

перевірку вже отриманих доказів у конкретному кримінальному провадженні шляхом виявлення відомостей, що мають значення для досудового розслідування і судового розгляду, на технічних носіях інформації, отриманих при застосуванні технічних засобів під час проведення негласних слідчих (розшукових) дій; 2) відомості про факт та методи дослідження технічних носіїв інформації, отриманої під час проведення негласної слідчої (розшукової) дії, через те, що вони мають гриф секретності, не підлягають розголошенню [9; 10, с. 307–310].

Представлена позиція вважається досить дискусійною із декількох причин. По-перше, будь-яка процесуальна дія, передбачена КПК України, не може змінювати свого процесуального значення (в одних випадках бути самостійною слідчою (розшуковою) дією, в інших – бути лише складовою частиною іншої слідчої (розшукової) дії) в залежності від способу чи послідовності свого виконання у кримінальному провадженні, як пропонує Р. М. Шехавцов.

По-друге, важко погодитися в контексті досліджуваних негласних слідчих (розшукових) дій з тим, що «не завжди слідчий має можливість їх проводити». Зважаючи на специфіку отримання інформації з транспортних телекомунікаційних мереж, слідчий взагалі не проводить цей захід самостійно, не маючи для цього відповідних технічних та інших ресурсів. Виконавець зазначеного заходу вказаний у п. 3.5. Інструкції [4]. Проте, це не є достатньою підставою поділяти єдину негласну слідчу (розшукову) дію, яка розпочинається отриманням інформації, й завершується дослідженням отриманої інформації на декілька. Більш того, у п. 3.1. Інструкції чітко вказано, що слідчий може проводити негласні слідчі (розшукові) дії самостійно, а також спільно з уповноваженими оперативними підрозділами [4].

По-третє, важко погодитися із твердженням Р. М. Шехавцова про те, що дослідження інформації, отриманої при

застосуванні технічних засобів відповідає виокремленим автором ознакам негласних слідчих (розшукових) дій. Зауважимо, що пошуково-пізнавальний характер будь-якої слідчої (розшукової) дії, у тому числі й негласної, свідчить про те, що вона є засобом виявлення й фіксації фактичних даних про злочин, що містяться у відповідному джерелі, тобто джерелі фактичних даних. Визнання отримання інформації про злочин із технічних носіїв самостійною слідчою (розшуковою) дією дає неправильне уявлення про ці носії як про джерела фактичних даних, що суперечить законам логіки та гносеології, оскільки джерелами фактичних даних у даному випадку є особи, які обмінюються інформацією за допомогою транспортних телекомунікаційних мереж. Технічні носії фактичних даних, спеціально виготовлені під час провадження процесуальної дії є документами (п. 3 ч. 2 ст. 99 КПК України), що за певних умов можуть бути визнані доказами у кримінальному провадженні. Дослідження їх змісту слідчим є необхідним етапом, обов'язковою умовою для визнання фактичних даних, отриманих шляхом зняття інформації з транспортних телекомунікаційних мереж, змістом доказу у кримінальному провадженні.

До того ж необхідно уточнити, що гриф секретності мають не відомості про факт та методи дослідження технічних носіїв інформації, отриманої під час проведення негласної слідчої (розшукової) дії, а матеріальні носії інформації щодо організації негласних слідчих (розшукових) дій, результати проведення цих дій, відповідне службове листування тощо (розділ V Інструкції).

Отже, виходячи з позиції того, що дослідженням інформації є вивчення її змісту з метою виявлення відомостей, що мають значення для кримінального провадження (ч. 1 ст. 266 КПК України), а також в процесі дослідження відповідна частина інформації, що має значення для кримінального провадження

відтворюється в протоколі, вважаємо дії, передбачені ст. 266 КПК України завершальним етапом (стадією) тих негласних слідчих (розшукових) дій, в ході проведення яких інформація, що може мати значення для кримінального провадження, фіксується за допомогою технічних засобів – зняття інформації з транспортних телекомунікаційних мереж та зняття інформації з електронних інформаційних систем, що не мають значення самостійної негласної слідчої (розшукової) дії. До того ж, дослідженням інформації, отриманої при застосуванні технічних засобів може завершуватися аудіо-, відеоконтроль особи (ст. 260 КПК України), місця (ст. 270 КПК України) та інші.

Отримання відповідної ухвали слідчого судді про дозвіл на дослідження інформації, отриманої при застосуванні технічних засобів законодавцем не передбачено.

Отже, дії, передбачені ст. ст. 263, 265, 266 та ст. ст. 264–266 КПК України дії у сукупності складають зміст зняття інформації з транспортних телекомунікаційних мереж та зняття інформації з електронних інформаційних систем.

Окремими авторами до переліку негласних слідчих (розшукових) дій віднесено також використання інформації, отриманої внаслідок конфіденційного співробітництва з іншими особами, або залучення цих осіб до проведення негласних слідчих (розшукових) дій [11, с. 27].

Зауважимо, що в ч. 1 ст. 275 КПК України зазначено, що під час проведення негласних слідчих (розшукових) дій слідчий має право використовувати інформацію, отриману внаслідок конфіденційного співробітництва з іншими особами, або залучати цих осіб до проведення негласних слідчих (розшукових) дій у випадках, передбачених КПК України. На наш погляд, використання інформації, отриманої внаслідок конфіденційного співробітництва під час проведення негласних слідчих (розшукових) дій, так само, як і залучення осіб до конфіденційного співробітництва під час проведення негласних слідчих (розшукових)

дій не може мати процесуального значення негласних слідчих (розшукових) дій. В іншому разі виникла б ситуація, коли одна слідча (розшукова) дія проводиться в ході провадження іншої, як її стадія чи структурний елемент, що є неприпустимим. Ці заходи за своєю природою є забезпечувальними, такими, що покликані сприяти успішному проведенню негласних слідчих (розшукових) дій, під час яких вони використовуються.

Зазначимо також, що інший співавтор того ж навчально-наукового видання вже пропонує дещо інший перелік негласних слідчих (розшукових) дій, куди вищезрозглянуті заходи із використання інформації, отриманої внаслідок конфіденційного співробітництва з іншими особами, або залучення цих осіб до проведення негласних слідчих (розшукових) дій не відносить, але доповнює їх перелік виготовленням, утворенням несправжніх (імітаційних) засобів для проведення конкретних негласних слідчих (розшукових) дій (ст. 273 КПК України) [11, с. 42–43]. За вищевказаних аргументів вважаємо цей захід також організаційного, забезпечувального характеру.

Критично оцінюючи віднесення до окремого виду негласних слідчих (розшукових) дій «втручання у приватне спілкування» [11, с. 42], слід зазначити, що параграф 2 глави 21 КПК України, що має саме таку назву, викладені загальні положення про втручання у приватне спілкування, законодавче визначення понять «спілкування», «втручання у приватне спілкування», перелік негласних слідчих (розшукових) дій, провадження яких допускає таке втручання. Як слушно зазначає В. А. Колесник, якщо визнати такий підхід у визначенні окремих видів негласних слідчих (розшукових) дій, то всі інші можна визначити за назвою наступного параграфу цієї глави КПК – «інші види негласних слідчих (розшукових) дій», що буде неправильним [3, с. 46].

Підсумовуючи викладене, вважаємо негласними слідчими (розшуковими) діями наступні:

а) аудіо-, відеоконтроль особи (ст. 260 КПК);

б) накладення арешту на кореспонденцію (ст. ст. 261, 262 КПК);

в) зняття інформації з транспортних телекомунікаційних мереж (ст. 263 КПК);

г) зняття інформації з електронних інформаційних систем (ст. 264 КПК);

г) обстеження: публічно недоступних місць; житла чи іншого володіння особи (ст. 267 КПК);

д) установлення місцезнаходження радіоелектронного засобу (ст. 268 КПК);

е) спостереження: за особою, річчю або місцем (ст. 269 КПК);

є) аудіо-, відеоконтроль місця (270 КПК);

ж) контроль за вчиненням злочину у формах: 1) контрольована поставка, 2) контрольована та оперативна закупка 3) спеціальний слідчий експеримент, 4) імітування обстановки злочину (ст. 271 КПК);

з) виконання спеціального завдання з розкриття злочинної діяльності чи злочинної організації (ст. 272 КПК);

і) негласне отримання зразків, необхідних для порівняльного дослідження (ст. 274 КПК).

Різноманітність закріплених у главі 21 негласних слідчих (розшукових) дій вимагає їх наукової класифікації, яку можна провести за наступними критеріями:

– в залежності від можливості втручання у приватне спілкування під час провадження негласної слідчої (розшукової) дії:

а) негласні слідчі (розшукові) дії, під час проведення яких здійснюється втручання у приватне спілкування (закріплені у § 2 гл. 21 КПК України);

б) негласні слідчі (розшукові) дії, не пов'язані із втручанням у приватне спілкування (закріплені у § 3 гл. 21 КПК України).

На наш погляд, слухним є зауваження Є. Д. Лук'янчикова з приводу того, чи можна уявити якусь із негласних слідчих (розшукових) дій, щоб вона повністю

виключала втручання у приватне спілкування. Наприклад, до «інших негласних слідчих (розшукових) дій» (§ 3 гл. 21 КПК України) віднесене обстеження публічно недоступних місць, житла чи іншого володіння особи (ст. 267 КПК України), під час провадження якого слідчий ознайомлюється з їх обстановкою, виявляє, фіксує, за необхідності виготовляє копії чи зразки предметів, документів тощо. Науковець ставить слушне запитання: чи можливо вважати такі дії невтручанням у приватне спілкування? Відповідь є очевидною [12, с. 32]. Очевидним є те, що аудіо-, відеоконтроль місця (ст. 270 КПК України) та низка інших негласних слідчих (розшукових) дій також дають можливість доступу до приватного спілкування;

– в залежності від тяжкості злочину, під час розслідування якого можуть бути проведені негласні слідчі (розшукові) дії:

а) негласні слідчі (розшукові) дії, які проводяться виключно у кримінальному провадженні щодо тяжких або особливо тяжких злочинів (аудіо-, відеоконтроль особи, накладення арешту на кореспонденцію, зняття інформації з транспортних телекомунікаційних мереж, зняття інформації з електронних інформаційних систем, обстеження публічно недоступних місць, житла чи іншого володіння особи, спостереження за особою в публічно доступних місцях аудіо-, відеоконтроль місця негласне отримання зразків, необхідних для порівняльного дослідження, спостереження за річчю або місцем у публічно доступних місцях, контроль за вчиненням злочину; виконання спеціального завдання з розкриття злочинної діяльності організованої групи чи злочинної організації);

б) негласні слідчі (розшукові) дії, що проводяться у кримінальних провадженнях щодо злочинів будь-якого ступеню тяжкості (зняття інформації з електронних інформаційних систем або її частини, доступ до яких не обмежується її власником, володільцем або утримувачем чи не пов'язаний з подоланням сис-

теми логічного захисту (ч. 2 ст. 264 КПК України); установлення місцезнаходження радіоелектронного засобу (ст. 268 КПК України);

– в залежності від посадової особи, яка приймає рішення про проведення негласної слідчої (розшукової) дії:

а) негласні слідчі (розшукові) дії, дозвіл на проведення яких дає слідчий суддя за клопотанням прокурора або слідчого, погодженого з прокурором (негласні слідчі (розшукові) дії, що дозволяють здійснювати втручання у приватне спілкування (ст. ст. 260, 261, 263, 264), а також обстеження публічно недоступних місць, житла чи іншого володіння особи (267), установлення місцезнаходження радіоелектронного засобу (ст. 268), спостереження за особою, річчю або місцем (ст. 269), аудіо-, відеоконтроль місця (ст. 270); негласне отримання зразків, необхідних для порівняльного дослідження (ст. 274).

У цій класифікаційній групі доцільно виділити підгрупу тих негласних слідчих (розшукових) дій, що у виняткових невідкладних випадках, передбачених ст. 250 КПК України, можуть бути розпочаті до постановлення ухвали слідчого судді. Такими негласними слідчими (розшуковими) діями є 1) установлення місцезнаходження радіоелектронного засобу (ч. 4 ст. 268 КПК) та 2) спостереження за особою, річчю або місцем (ч. 3 ст. 269 КПК);

б) негласні слідчі (розшукові) дії, рішення про проведення яких приймає прокурор або слідчий за погодженням з керівником органу досудового розслідування (виконання спеціального завдання з розкриття злочинної діяльності організованої групи чи злочинної організації (ст. 272));

в) негласні слідчі (розшукові) дії, рішення про проведення яких приймає прокурор або слідчий (зняття інформації з електронних інформаційних систем, доступ до яких не обмежується її власником (ст. 264));

г) негласна слідча (розшукова) дія, рішення про проведення якої приймає

виключно прокурор (контроль за вчиненням злочину (ст. 271);

– в залежності від виду результатів, що можуть бути отримані внаслідок їх проведення:

а) негласні слідчі (розшукові) дії, в результаті проведення яких отримується інформація вербального походження (аудіо-, відеоконтроль особи та місця, зняття інформації з транспортних телекомунікаційних мереж,

б) негласні слідчі (розшукові) дії, в результаті проведення яких отримується інформація предметно-документального походження (накладення арешту на кореспонденцію, зняття інформації з електронних інформаційних систем, обстеження публічно недоступних місць, житла чи іншого володіння особи; установлення місцезнаходження радіоелектронного засобу, спостереження за особою, річчю або місцем, контрол за вчиненням злочину, виконання спеціального завдання з розкриття злочинної діяльності організованої групи чи злочинної організації, негласне отримання зразків, необхідних для порівняльного дослідження);

– в залежності від можливості (та доцільності) використання конфіденційного співробітництва у формі залучення конфідента (-тів) до проведення негласних слідчих (розшукових) дій:

а) негласні слідчі (розшукові) дії, участь конфідента у яких не передбачена законом (обстеження публічно недоступних місць, житла чи іншого володіння особи);

б) негласні слідчі (розшукові) дії, участь конфідента у яких не є доцільною через технологію їх провадження (накладення арешту на кореспонденцію, зняття інформації з транспортних телекомунікаційних мереж, електронних інформаційних систем, установлення місцезнаходження радіоелектронного засобу);

в) негласні слідчі (розшукові) дії, до провадження яких можуть залучатися конфіденти (спостереження за особою, річчю або місцем; аудіо-, відеоконтроль

місця, особи, контроль за вчиненням злочину, виконання спеціального завдання з розкриття злочинної діяльності організованої групи чи злочинної організації, негласне отримання зразків, необхідних для порівняльного дослідження).

Класифікація негласних слідчих (розшукових) дій може бути проведена й за іншими підставами, якщо вони матимуть кримінально-процесуальне або криміналістичне значення. Подальші

дослідження в цьому напрямку дозволять більш чітко визначити взаємозв'язок та взаємовпорядкованість негласних слідчих (розшукових) дій, та в кінцевому результаті повинні призвести до утворення такої системи, що надавала б цілісне уявлення про їх призначення, характерні ознаки, характер відомостей, які отримують в результаті їх проведення тощо.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Кримінальний процесуальний кодекс України. Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Кримінального процесуального кодексу України» станом на 25 травня 2012 року: (Відповідає офіц. текстові) – К.: Алерта, 2012. – 304 с.
2. Кримінальний процесуальний кодекс України: Науково-практичний коментар / Відп. ред.: С. В. Ківалов, С. М. Міщенко, В. Ю. Захарченко. – Х.: Одиссей, 2013. – 1104 с.
3. *Колесник В. А.* Негласні слідчі (розшукові) дії: кримінально-процесуальні та криміналістичні аспекти підготовки і проведення: науково-практичний посібник / В. А. Колесник; Академія адвокатури України. – К.: Прецедент, 2014. – 135 с.
4. Про організацію проведення негласних слідчих (розшукових) дій та використання їх результатів у кримінальному провадженні: Інструкція затв. Наказом Генеральної прокуратури України, Служби безпеки України, МВС України, Адміністрації державної прикордонної служби України, Міністерства юстиції України № 114/1042/516/1199/936/1687/5/ від 16.11.2012 р.: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.minjust.gov.ua/42544>
5. Кримінальний процесуальний кодекс України. Науково-практичний коментар: у 2 т. / О. М. Бандурка, Є. М. Блажівський, Є. П. Бурдоль та ін.; за заг. ред. В. Я. Тація, В. П. Пшонки, А. В. Портнова. – Х.: Право, 2012. – Т. 1. – 768 с.
6. Про окремі питання здійснення слідчим суддею суду апеляційної інстанції судового контролю за дотриманням прав, свобод та інтересів осіб у кримінальному провадженні: Лист Вищого спеціалізованого суду з розгляду цивільних і кримінальних справ (вих. № 233–158/0/4 від 29.01.2013 р.)
7. *Погорецький М. А.* Проведення негласних слідчих (розшукових) дій та використання їх результатів у доказуванні / М. А. Погорецький // Матеріали всеукраїнської науково-практичної конференції «Актуальні питання досудового розслідування слідчими ОВС: проблеми теорії і практики»: Тези доповідей всеукраїнської науково-практичної конференції (Дніпропетровськ, 18–19 квітня 2013 р.), К.: «Хай-тек Прес», 2013. – С. 186–192.
8. Кримінальний процесуальний кодекс України. Науково-практичний коментар / за загальною редакцією професорів В. Г. Гончаренка, В. Т. Нора, М. Є. Шумила. – К.: Юстініан, 2012. – 1224 с.
9. *Шехавцов Р. М.* Класифікація негласних слідчих (розшукових) дій / Р. М. Шехавцов: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.corg-lguvd.lg.ua/d130202.html>
10. *Шехавцов Р. М.* Проблемні питання визначення переліку негласних слідчих (розшукових) дій / Р. М. Шехавцов // Актуальні проблеми доказування у кримінальному провадженні: Матеріали всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції (27 листопада 2013 р., М. Одеса) – С. 307–311.
11. Негласні слідчі розшукові дії та особливості їх проведення оперативними підрозділами органів внутрішніх справ: навчально-практичний посібник / Б. І. Бараненко, О. В. Бочковий, К. А. Гусева та ін.; МВС України, Луган. Держ.ун-т внутр. справ ім. Е. О. Дідоренка. – Луганськ: РВВ ЛДУВС ім. Е. О. Дідоренка, 2014. – 416 с.
12. *Лук'янчиков Є. Д.* Удосконалення системи негласних слідчих (розшукових) дій / Є. Д. Лук'янчиков, Б. С. Лук'янчиков // Проблемні питання застосування КПК України в сучасних умовах: матеріали круглого столу (Київ, 4 квітня, 2014 р.). – К.: ФОП Ліпкан О. С., 2014. – С. 29–33.

Sergeyeva D. Regarding of classification undercover investigation (search) action.

Based on the analysis of the relevant provisions of the applicable national legislation contained in scientific sources viewpoints of scholars and practitioners, the article makes an attempt to develop a classification of secret investigative (search) actions. Established a number of problematic aspects to classify certain secret investigative (search) actions to a particular classification group. Introduction of a secret investigative (search) actions in criminal proceedings Ukraine needs further improvement of national legislation, including in the area of health information, with limited access.

It's proved that secret investigative (search) actions are: audio and video surveillance; seizure of correspondence; interception of traffic Telecommunication Networks; the interception of electronic information systems; examination: publicly inaccessible places; home or other property; to establish the location of radio electronic means; observation: the person, thing or place; audio and video control locations; control of a crime in the forms of: 1) a controlled delivery, 2) controlled and operational procurement 3) investigative experiment, 4) simulate the situation of crime; perform special tasks for the disclosure of criminal activity or criminal organization; tacit obtaining samples, necessary for comparative studies.

Variety forth in Chapter 21 of secret investigative (search) actions required by their scientific classification, which can be carried out according to the following criterias: depending on the possibility of intervention in private communication during it`s proceedings; depending on the severity of the offense under the investigation which might be conducted; depending on the official who decides to hold secret investigative (search) actions; depending on the type of results that can be obtained as a result of their conduct; depending on the capabilities (and appropriate) use confidential cooperation in the form of attracting confidant (ing) to conduct secret investigative (search) actions; etc. Classification of secret investigative (search) actions can be carried out also for other reasons, if they have a criminal procedure or criminalistics importance.

Keywords: *secret investigative (search) actions, affecting private communication, the Criminal Procedure Code of Ukraine.*

Стаття надійшла до редакції журналу 14.10.2014 р.